

Nr 123.

Av herr **Bergman m. fl.**, om höjning av skatten å malt, som användes vid tillverkning av skattepliktiga malt-drycker.

Behovet av ökade statsinkomster i det nuvarande extraordinärt svåra statsfinansiella läget och önskvärdheten att minska behovet av fortsatt stegring av statsskulden genom upplåning borde föranleda statsmakterna att rikta sin uppmärksamhet även på sådana konsumtionsartiklar, som höra till de umbärliga. Det hör otvivelaktigt ölet, eller, som det hos oss officiellt kallas, pilsnerdrickat. Det är så mycket mer umbärligt som numera både ett förbättrat svagdricka samt det extraktrika maltdrickat, vilka bägge äro skattefria, finnas att tillgå såsom lämpligare måltidsdrycker, för att icke tala om mjölken och övriga helt alkoholfria drycker. Pilsnern brukas dessutom tyvärr, som i otaliga fall är känt och vittnat, ej blott som måltidsdryck utan också, och det i stora kvantiteter, som berusningsmedel. Vi anse, att åtskilligt mer än hittills bör kunna uttagas ur ifrågavarande skattekölla.

Vid världskrigets utbrott gällde för ölet i England en skattesats av 7 sh. 9 d. pr barrel d. v. s. c:a 4.5 öre pr liter, alltså en ytterst låg beskattning. I november 1914 genomfördes emellertid en skattestegring, som ungefär tredubblade ölskatten (23 sh. pr barrel, motsvarande 12.7 öre pr liter). Efter en mindre höjning 1916 bestämde man 1918 skatten till 50 sh. pr barrel (27.7 öre pr liter), 1919 till 70 sh. pr barrel (c:a 39 öre pr liter) och 1920 till 100 sh. pr barrel (55.5 öre pr liter). Efter en mindre sänkning 1923 höjdes den från 1932 års ingång, så att den (enligt Sv. Bryggarföreningens månadsbl., majnumret 1933) motsvarande c:a 65 öre pr liter. Därmed var emellertid »bristningsgränsen» uppnådd, och år 1933 sänktes skatten ånyo, så att den nu motsvarar c:a 52 öre pr liter (90 sh. pr barrel).

Skillnaden mellan denna alltjämt kraftiga ölbeskattning och den svenska skatten, som efter den obetydliga höjningen i fjol kan beräknas till c:a 7 öre pr 1/3 liter, d. v. s. 21 öre pr liter, är iögonenfallande.

Konsumtionen av öl i Storbritannien sjönk till följd av den starka beskattningen ävensom till följd av stora inskränkningar i avseende på tider och ställen för försäljningen från c:a 124 liter pr invånare året före krigsutbrottet (1913) till 77 liter pr invånare 1923 (varvid dock bör anmärkas att från och med 1923 Irlands konsumtion, som förut medräknats, icke längre ingår i siffran). År 1929, det sista år, vars exakta konsumtionssiffra f. n. är oss tillgänglig, utgjorde siffran 74,6 liter pr invånare — alltså en obetydlig konsumtionssänkning.

Att inkomsterna för det allmänna dock ej minskats trots den i början stora och senare långsamma konsumtionssänkningen visar sig därav, att inkomsterna av ölbeskattningen 1913 utgjorde c:a 13 miljoner pund, 1920 71 miljoner och 1926 82 miljoner pund. Då till och med en så kraftig mångdubblad ölskatt som den engelska i trots av minskad konsumtion i hög grad ökade statsinkomsten, synes det orimligt att antaga, att någon finansiell katastrof skulle följa av den lindrigt stegrade skatt vi härmed föreslå, nämligen en med ytterligare 3 öre ökad belastning pr $\frac{1}{3}$ liter, så att hela skattebelastningen pr $\frac{1}{3}$ liter skulle uppgå till c:a 10 öre. Då den svenska beskattningen tekniskt är lagd som maltskatt, skulle detta motsvara c:a 2 kronor 10 öre pr kilogram malt, och vi yrka därför,

att riksdagen måtte besluta att § 24 i förordningen av den 1 juni 1923 (nr 40) angående tillverkning och beskattning av maltdrycker erhåller följande ändrade lydelse:

§ 24.

För malt som i skattepliktigt bryggeri användes vid tillverkning av maltdryck skall erläggas skatt med två kronor 10 öre för varje kilogram, dock att för varje bryggeri skatten för de första under tillverkningsåret avverkade etthundratusen kilogrammen malt utgår med en krona och åttio öre för kilogram och för de nästa etthundratusen kilogrammen med en krona och nittio öre för kilogram.

I intet — — — — dygn;

samt att § 31 — angående restitutionsförfarandet — erhåller den ändrade lydelse som härav föranledes.

Stockholm den 23 januari 1934.

J. Bergman.

Joh. Larsson.

Elof B. Andersson.

Carl Thorén.